

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 19. septembra.

Sedaj se je razkrilo, kaj zmatra vlada za glavno nalogo novega namestnika češkega. On bi imel napraviti pred vsem spravo mej Nemci in Čehi, če pa tega ne, vsaj mej nemškim in češkim plemstvom. Vlada je mislila, da je v grofu Thunu našla pripravno osobo. Ker je v deželnem zboru naglašal svoje nemštvo in se tudi ni ikdar potrudil, da bi si priučil češčine, mislila je, da bode Nemcem ugajal. Saj se vendar ni bati, da bi se preveč naučeval za češki jezik, katerega ne zna. Zgodovinskemu plemstvu bo pa imenovanje njegovo moralo tudi biti po godu, ker je v sorodstvu s prvimi plemenitimi rodbinami v deželi in se je tudi izrekel za kronanje, katero je glavna želja zgodovinskega plemstva.

Vlada bi bila najbrž zadovoljna, da se le sporazumejo ustavoverni in feudalni plemenitaši. Drugi Nemci izgubivši podporo plemstva bi pač kmalu nehali kujati se in bi ustopili v deželni zbor. Grof Thun, ki ima sorodnike, znanke in prijatelje tudi mej ustavovernimi plemenitaši, bi morda le pregovoril Auersperga in druge, da zapuste plebejske politične somišljenike. Ako bi se doseglo podobno sporazumljenje, seveda bi se pustilo nemškemu plemenitštvu nekaj sedežev v deželnem zboru v skupini veleposeststva. Vlada bi že skušala potem napraviti iz vseh veleposestnikov neko srednjo stranko, katera bi potem odločevala v deželnem zboru. Ker tudi zgodovinsko plemstvo ni posebno narodno, bi potem v deželnem zboru imeli Čehi nekako težavno stališče, kajti dvojiti ni, da bi tudi ostali Nemci za plemenitaši kmalu prišli v zbor.

Vlada se vselej, kadar stori kak korak za sporazumljenje, obrača le do plemenitašev. Že pri deželnozborskih volitvah so skušali napraviti partikularno sporazumljenje, a ni šlo, ker se neso hoteli ustavoverni veleposestniki ločiti od ostale nemške stranke. Tedaj je sporazumljenje, najbrž na migljaj vlade, predlagal knez Schwarzenberg, ki pa za svoj predlog tudi ni pogodil prave oblike in že nekaj zaradi tega ni imel uspeha. Sedaj se je vlada obrnila do kneza Schönburga, da bi se pogajal z Nemci in pred vsem, da jih popraša, bi se li udeležili konferencije, ki bi se sklicala, da se posvetuje o spravi mej Čehi in Nemci. Schönburg se je obrnil do

Schmeykala v tej zadevi, poslednji pa je sklical eksekutivni odbor nemških poslancev deželnega zbora. Odbor je sklenil, da so Nemci pripravljeni poslati svoje zastopnike k dotičnim konferencam, toda le, ako vlada sama dejanski pokaže spravljalnost svojo proti Nemcem in pa da prej pojasni svoje stališče glede kronanja češkega kralja, o katerem se sedaj razpravlja in katero bi bilo v nasprotju z ustavo.

Vladni listi so jako nevoljni, da Nemci stavijo prej pogoje, ko bi bili vendar lahko Taaffe-a interpelovali pri konferenciji, dajo pa razumeti, da žele, da se pogajanja nadaljujejo. Glede kronanja vladni listi hite zagotavljati, da bi vlada le tedaj že bila za to, če bi obe narodnosti to želele, sicer je pa le pravica krone. Izvrševanje ustave je pa le stvar ministerskega predsednika. Ustava je podlaga avstrijske sedanosti in ostane podlaga prihodnosti, Zaradi tega pa ni misliti na kronanje, kateremu bi bila stara podlaga pri kronanju navadna prisega. S takim odgovorom bodo Nemci pač lahko zadovoljni, seveda Čehi ne, ker poslednjim ni toliko za kronanje, nego za obnovljenje starih pravic, proti katerim so se pa s tem izrekli oficijozno.

Pogajanja z Nemci se bodo najbrž nadaljevala. Mi ne vemo, kako se bodo končala, a toliko je gotovo, da se vlada bolj ozira na želje Nemcev nego Slovanov. Rada bi zlasti iz plemenitašev napravila močno stranko, katera bi delala ovire uresničenju čeških teženj. Če se ne bode ta namen posrečil, ne bode kriv Taaffe, temveč le Nemci sami, ki ne marajo za spravo s sedanjo vlado, zlasti razni ministerski kandidati, ki bi radi, da bi sedanji ministri se jim umaknili z ministerskih sedežev.

Vse kaže, da od sedanje vlade Čehi nimajo nič posebnega pričakovati, temveč da bodo imeli v bližnji bodočnosti še hude boje za narodne pravice. Če vlada s Čehi tako postopa, česa se je nadejati nam, pripadajočim pasivnim kronovinam? Česa smemo pričakovati pri svojej neodločnosti in nedoslednosti, ko smo tako našivni, da se ponasamo z istinitimi uspehi, katerih niti z najboljšim drobnogledom ne vzremo? Jediná nada, ki nam ostaje, to je takozvana in toli hvalizana spravljalnost, ki pa ni družega, nego počasno uspavanje, sistematično raznarodnje. Strup ta prešel nam je že v živce, in sila

njegova je že tolika, da mnogi mej nami opojnega in omamljivega upliva ne čutijo več, marveč se jim tako godi, kakor orientalcem, opija pijanim.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 19. septembra.

Češki listi zahtevajo od novega namestnika, da naj izvede popolnoma enakopravnost v prvi vrsti pri namestništvu. Še vedno je pri namestništvu mnogo uradnih kov, ki ne umejo češki in so naravnost sovražni češkemu narodu. Baron Kraus ni mogel vsega popraviti, kar so poprej ustavoverci zakrivali. Nadejajo se, da grofu Thunu namestništvo ne bode le sedež uradov in privatno stanovanje namestnikovo, temveč socialno središče družbinskih krogov, in najglavnejši centrum življenja češke aristokracije. Po naših mislih, Čehi glede enakopravnosti nima preveč pričakovati od grofa Thuna, če se dosedaj še toliko za Čeha zanimal ni, da bi se njihovega jezika priučil.

V Regensburgu izšla je knjiga z naslovom: „Grof Taaffe und die Deutschconservativen“, katero je spisal nek avstrijski parlamentarec. V tej brošuri se priporoča nemškemu konservativcem, da naj pristopijo k opoziciji. Sedanja vlada ni zadovoljila nobenega izmed državnozborske večine, le židom in nemškemu liberalcem se pod Taaffejem dobro godi. Vladi je treba nasprotovati ne zaradi tega, da dobimo bolj levičarsko ministerstvo, temveč da dobimo ministerstvo iz državnozborske večine.

Vnanje države.

Osemnajsti dan septembra je minol in iz Bolgarije ni došlo nikako poročilo, da bi proglasili nezavisnost, če tudi so rumunski in srbski listi neprestano prinašali podobne vesti. Iz Sofije se je zopet odločno dementovala vest o nameravanem proglašenju nezavisnosti. Bolgarska vlada na to niti ne misli, ker neče zgubiti naklonjenosti vlastij, katere so jej sedaj prijazne. — Rumunskemu listu „Telegraful“ se pa piše iz Sofije, da Bolgari ne mislijo proglasiti nezavisnosti. Oborožujejo se pa, ker se v Srbiji velikosrbske sanjarije vedno bolj ukoreninjujejo in je mogoče, da bodo Srbi skušali prodreti v Makedonijo.

Volilna agitacija na Francoskem postaja vedno živahnejša. V Parizu in drugih mestih francoskih so pokriti zidovi z raznobojnimi volilnimi oklici. V teh oklicih kandidati vse mogoče obetajo narodu. Česar si kdo le želeči more, to že gotovo

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebitzký, preložil I. Gornik.

Prvi del.

(Dalje.)

XX.

Sodnik Ouřada v Jiřicah se nekaj dnij ni niti prikazal, kakor bi se morebiti kesal, ali kakor bi bil odšel na konjski semenj tija nekam za Mlado Bolestavo. Nekateri pripovedovali so, da je ušel od strahu, drugi zopet, da je skrit nekje pod streho, in da mu nosijo tija jest, in še druge pripovedovali so si, da ga je vrag za živa odnesel.

V Jiřicah neso že ves teden delali. Podje so bili zaprti in cepci — pri kovači. Mojster Kratochvíl ni imel niti dosti železa in žrebljev, da bi je dobro okoval.

Pri Květovih bilo je z dne na dan žalostneje, tako kakor bi vsi v hiši ležali na smrtni postelji. Zadnjič bil je tu Refunda. Prišel je nenadoma, tako kakor bi iz zemlje zrastel. Od svetega večera spominjali so se ga vsak dan večkrat.

„Od takrat, kar se je družil ž njim, pripravljalo se je to za nas. Sam Bog vedi, kje in kako sta se seznanila. Vedno mu je nosil knjige... Te knjige! Vedno sem pravila. Imel jih je polno glavo!“

„Mamica!“

„Tudi ti si vedno tičala v njih. Vsega so knjige krive. — Vedno sem se nekako bala tega človeka. Zakaj si je izbral ravno nas, — našo streho! S tvojim otcem sva se večkrat radi njega sporekla.“

„Morebiti ga sodite po krivem!“

Světluška je umolknila, prišla ji je na um, da se je sama ogibala njegovih očí, da se ji je vselej, kadar se je dotaknil, zdelo, kakor bi po njej segala s studeno roko Morana. In vendar se je veselila njegovega prihoda, — ne samo radi knjig, katere je prinašal. Kadar je imel priti, pa ni prišel — prihajal je skoro vedno ob istem času — mislila si je: le da bi se mu ne bilo zgodilo nič zlega!

„Po krivem — ali ne po krivem! A ota je zapeljal! — Čemu se pa zdaj ne prikaže? Da bi ne vedel, kaj se je pri nas zgodilo? Vselej je pripovedoval novice iz Prage, z Dunaja in sam Bog vedi odkod.“

Květovka na postelji je umolknila. Oprši se

ob blazino, uprla je medle, kalne oči proti oknom. Bolehala je neprestano! Od takrat, ko so jo našli v jarku, ni tako rekoč bila še iz postelje.

Zunaj v veži čuli so se glasovi, a le nekaj hipov, potem bili so slišati brzi koraki v veži in predno bi naštel dvajset, odprle so se dveri, in v sobo stopil je — Refunda.

Seljakinja je baš začela dremati

Světluška stisnila se je bliže k postelji, ko je uzrla moža, o katerem je pred nekajimi hipi izrekla mati tako čudno mnenje.

Květovka se je prebudila in ga hotela pozdraviti. A besede zastale so ji v grlu. Světluška se je dvignila, poravnala materi na glavi lase in ji potegnila ruto na čelo.

„Prihajam vas potolažiti, dobri ljudje; pogledat prihajam, kaj delate, kako je pri vas. Slišal sem žalostno novico!“

Refunda ni šel, kakor navadno, k mizi, temveč obstal je pri vratih. Nihče mu ni rekel, da bi sédel.

„Vzeli so vam bajé moža, mati, in tebi Světluška ota — na sveti večer!“

„Res je, Refunda!“ rekla je Květovka s tihim,

čita v kakem volilnem programu. Kar hoče eden kandidat odpraviti, to obeta drugi uvesti. Zmerni republikani obetajo omejevanje dednega prava, uvedbo progresivnega davka, radikalci pa hočejo kar vse odpraviti, ne mené se, kaj ostane potem. Oporočniki se izrekajo proti reviziji ustave, od katere si obetajo radikalni raj. Nasprotniki republike nazivljajo v svojih oklicih poslance sleparje, ki le hrepene po mastnih službah, ministre tatove, roparje, prodajalce služeb, sami sebe pa imenujejo maščevalce narodne časti ter zahtevajo revizijo ustave, sklicanje konstituante. Kako naj se ustava premeni, to pa modro zamolče v oklicih svojih. General Boulanger dal je nabiti jako kratke oklice, glaseče se: „Revizijo, konstituanto priporoča general Boulanger, pregnanec“. Te plakate je seveda policija hitro odstranila. Na volilnih shodih pa more malo-kateri kandidat razviti svoj program. Vselej se zbere tudi nekaj njegovih nasprotnikov, ki začno kričati, ko je kandidat jedva govoriti začel. Zaradi sinega hrupa mora kandidat jenjati svoj govor. Volilci se začno prepirati, večkrat tudi pretapati mej seboj. Kandidatu pa drugzega ne ostaja, da dá svoj program tiskati in nabiti na zidove. Kdo bode pa zmagal pri volitvah, tega pa noben ve vé. Voljenih bode pa gotovo mnogo novih mož. Oglasilo se je pa že tudi lepo število novih kandidatov, zaradi tega se bodo pa glasovi močne cepili. Baš zaradi velike zmešnjave, ki bode pri volitvah, znajo nasprotniki republike dobiti večino. — Vseh volilcev je 10.525.640, torej za 109.347 več, nego jih je bilo pri zadnjih volitvah.

O atentatu na Crispia javljajo listi: Napadovalec bi bil italijanskega ministrskega predsednika ubil, da se ni baš tedaj voz slučajno malo obrnil. Tako ga pa ni dobro zadela. Atentat obsojajo vsi listi. Celo več poslancev skrajne levice je časti talo Crispia, da se napad ni posrečil.

Državni zbor nemški snide se dne 22. oktobra. Vlada bode najbrž zahtevala od njega pomnoženje vojašine. Poslednji čas nemški vladni listi mnogo pišejo, za koliko je Francija močnejša od Nemčije. To se dogaja vselej takrat, kadar name-ravajo vojsko pomnožiti.

Predvčeraj je minister Makay otvoril holandski zbornici z nagovorom, v katerem je omenjal, kako naudeženo se je slavil kraljev jubilej, kar je dokaz nerazrušljive zveze mej vladarsko hišo in narodom. Odnosaji z vsemi državami so najboljši. Stanje industrije in trgovine se boljša. Državne finance so povojne. Uvela se bode občna vojaška dolžnost in preostrojile pošte in brzjav.

Dopisi.

Od levega brega Bistrice 17. septembra.

[Izv. dop.] Z veseljem zvedelo se je, da je lokalna železnica Ljubljana-Kamnik zagotovljena. Imenitno vprašanje je bilo pa tudi, kje da bodo posamične postaje, a tudi ta stvar je skoro že rešena in določena. Da se pa pri tem neso mogle zadovoljevati vse vasi in trgi — recte trg — mimo katerih bi tekel železnični tir, je stvar sama na sebi umevna. Ker se je določilo, da bodeta srednji postaji, prva v Domžalah, druga v Jaršah blizu tovarne gospoda Majdiča, pritožil se je dopisnik iz Mengša, skoro bi rekel z opravičeno pritožbo, seveda le po svojem mnenju, češ oziralo se je tu le na posamičnike, ker postaja bi morala biti v Mengši, ali pa vsaj blizu Mengša, ker Mengeš je trg. Prezrl se je res Mengeš, a le kot trg, kar pa še vender ni vse, kajti oziraje se le na vožnjo, ne glede na Bistrico in njene koristi, katero (vožnjo) bi dal trg Mengeš a vender nekoliko priostrenim glasom. Zbrala je vso moč.

„In vi, mati, ste bolni!“

„Dà bolna, Refunda!“

„In ti si bajé šla prosit gospódo, bila si v okrajnem mestu!“

„Bila, Refunda! Vzela sem novce, kjer sem mogla kake dobiti. Hotela sem ječarja podkupiti. Slišala sem od mladih nog, kako hlepi po zlatu in kako ima polno glavo zakladov. Ali niste nikdar slišali o Gregorji? Niti ne spi po vse noči, in vedno ima v glavi zakopane novce.“

Refunda zdaj ni odgovoril, zamislil se je za hip in potem rekel:

„Vidiš — vidiš, da bi tudi ti zbolela radi tega“ . . .

„Tudi jaz sem rekla to, Refunda. — A sédite vender k nama!“

Glas kmetičin izgubil je naglo ono priostrenost. „Mislil sem, da me ne poznate več. Tako ste me gledali, kakor bi mi hoteli kaj očitati, ravno tako, kakor gledamo človeka, mesto katerega bi videli ne vem kaj. Hotel sem se že skoro obrniti, a moram tu malo sésti, vsaj za trenotek.“

„In da bi se vi mogli na nas jeziti, Refunda?“

(Dalje prih.)

z gorenjsko stranjo skupaj železnici, bi ta vender daleč ne presegala vožnje, katero bi dali železnici kraji ob Bistrici, tako ob levem, ko ob desnem bregu.

Koristna pa bode postaja v Jaršah nam le takrat, ako se okrajni most čez Bistrico prestavi ali pa nov naredi v Radomlji na onem mestu, kjer je že pred več leti v istini držal čez Bistrico. — Ko bi se v resnici ta most kdaj čez Bistrico gradil, bila bi postaja v Jaršah nekako zvezana z vsemi cestami ob našem bregu, katerih cest središče bi bila vas Radomlje.

Kolikega pomena bi ta most bil za domačo lesno kupčijo, zna gotovo vsak domačin, kakor tudi, da je ta kupčija cvela že od nekdaj, ter se še vedno bolj in bolj razcvita. Spričujejo nam to mnoge žage ob Bistrici, katere delajo noč in dan, ter polni vozovi lesa, kateri dovažajo in odvažajo les na žage dan na dan. Da bi se pa ves ta les, kar se ga sedaj z živino v Ljubljano zvozi, zvozil na železnično postajo v Jaršah, ko bi bil most v Radomlji, je gotovo in kdor pozna krajevne razmere od Domžal do Radomlj in še dalje, nam bode gotovo pritrdil. — Koliko pomena je pa graščina Kolovec za lesno kupčijo, o tem, upamo, nam ni treba dosti praviti, saj vsakdo ve, da je Kolovec nekako središče lesne kupčije, katera bi se z železnico gotovo pouzdignila.

A omeniti nam je še drugo kupčijo, katera bi tudi v slučaju imenovanega mostu dala precej vožnje, namreč kupčija z opeko, katere se posebno v Radomlji zelo veliko naredi, ter na vse seveda sedaj le na bližnje kraje zvozi, a železnica bi omogočila, ter pouzdignila tudi to kupčijo na višjo stopinjo.

Da bi most sami čez Bistrico zgradili, je nemogoče. Mogoče bi pa bilo to stvar izpeljati, ko bi okraj prevzel in zgradil ta most, ter potem mej okrajne prišel, kakor tudi dovozno cesto čez most do Mengeške dovozne ceste. — Seveda Preserje bi moralo tudi prostor za cesto odstopiti proti primernemu odkupu, čemur bi se Preserje glede mnogih koristij gotovo ne bi protivilo.

Glavna stvar je pa, da uplivni možje vso to stvar po moči podpirajo, v prvi vrsti naš deželni poslanec gospod Kersnik, a dalje gospoda graščaka Ferdo Souvan in Feliks Staré, katera bi se gotovo ne branila to podjetje tudi gmotno podpirati in takorekoč omogočiti.

Priporočamo se pa tudi slavnemu cestnemu odboru, posebno predsedniku njegovemu, da vso to stvar preudari ter kot tako priporoča in podpira na pravem mestu. — Upamo, da nam omenjeni gospodje prošnje ne odreko.

Gotovo pa je, da se s tem mostom vsa kupčija, kar jo je pri nas, pouzdigne, ter tako nova postaja v Jaršah poživí.

— Tostrančani. —

S Krškega 15. septembra. [Izvirni dopis.]

Kakor vsaka stvar, tako tudi naše mesto v teku časa napreduje. Pred nekaj leti, skoro bi rekel, popolnoma ponemčeno, je sedaj, izimši kake tri rodbine, uklonilo se duhu časa in postalo narodno. Kadar pregledujem zastopnike narodnega razumnštva, mi pač vedenje vseh ni po godu, kajti večkrat se mi je že kak meščan pritožil, da je tega ali onega gospoda — imen nečem navajati — prav uljudno pozdravil, ne da bi bil dotičnik blagovolil odzdraviti. Tu pač velja nemški pregovor: „Grüßen ist Höflichkeit, danken ist Schuldigkeit“.

Nekaterim gospodom pa na uho povem, da bi bilo jako koristno, ako bi izprevideli, da neso ljudje zaradi njih, marveč oni zaradi ljudij, zato naj ljudstvo z lepimi vzgledi k dobremu napeljujejo. Poslednjič še par besed nekemu uradu. Po mojem mnenju, naj bi se ondu stvari, ki neso na dnevnem redu in niti resnične neso, ne podtikale ne tožitelju in ne tožencu, kajti mnogokrat se zgodi, da se iz sovraštva napravi sumničenje, katero se niti dokazati ne dá.

Iz Selca 15. septembra. [Izv. dopis.] Preteklo nedeljo so gg. dijaki iz naše doline, bivajoči tu na počitnicah priredili jako lepo veselico v prostorih Fr. Šliberja na korist bralnemu društvu v Selcih. Vspored izvršil se je prav lepo in precizno. — Sme se trditi, da jednake veselice v Selcih še nismo imeli. Petje je bilo prav izvrstno, ravno tako dobra bila je igra „Gluh mora biti“, burka v jednom dejanji. Udeležba je bila mnogobrojna, zlasti je nas počastilo mnogo gospodov in gospej iz bližnjih nam železnikov. V imenu bralnega društva bodi tem

potom izrečena najtoplejša zahvala, vsem g. dijakom pevcem, v prvi vrsti pevovodji g. Kapusu, nadalje g. igralcem, zlasti gospici R., katera je v zadnjem trenutku radovoljno prevzela svojo ulogo, gospodu aranžerju Č., gosp. K., ki je napravil lepo sestavljen nagovor in sploh vsem, ki so pripomogli k uspehu. Š.

Pisma iz Pariza.

(Piše A. Bezenšek.)

XVIII.

20. avgusta.

(Nadaljevanje ob invalidskem polji.)

Ob invalidskem polji bi se dalo še mnogo govoriti, tako da bi se cela vrsta pisem napolnila. Vender danes moram končati, ker je še drugih zanimivostij v razstavi in izven nje, katerim sem namenil nekoliko poslednjih pisem.

Paviljon anamski in tonkinski je od neobtesanega lesa, okna in vrata so napravljena po pravih črtah, brez zaokroženja, a obdana z mnogimi rezbarijami za olepšavanje. Stebri so okrašeni s cvetličnimi kiticami; povsod je polno barv v fantastičnih sestavah; temno-rudečih, intenzivno zelenih, rumenih itd.

Glavni uhod je kopija pagode (božjega hrama) v Quan-Yenu. Poslopje je razdeljeno v notranjosti na dva oddelka: v sredi mej njima je dvor. V njem stoji ogromen kip Bude, napravljen po izvornih opisih od kiparja Raffgeauda. Vsak oddelek, obstoječ iz prostornega salona (25 m dolžine, 8 m širine), okrašen je na svodu z naslikanimi pticami ribami in zmaji. Po dveh hodnikih so postavljene cvetice anamske. Ne manka ni anamskega gledališča, verno posnetega po onih uzorih, kakor jih je najti na Kitajskem in v Indo-Kitaji. Tam igrajo glumci iz krajnega iztoka po svojem narodnem običaji, oblečeni v bizarne maske, obdani z raznim bleščečim lišpom, mej tem ko se razlegajo škripajoče in brneči glasovi nenavadne glasbe. To je predstava azijske drame z glasbo in plesom.

Palača kočinchinska (Cochinchina) se nahaja blizu tonkinske. V njej je dosta razkošnosti, in udobstva po ukusu in potrebah prebivalstva „nebeškega carstva“, kakor mu sami pravijo. Ornamentika je jako bogata; po vseh straneh se nahajajo veže in lope za počivanje v hladni senci, za spanje in sanje. Lepi vrti z vodometi in slapi, z zelenimi uticami. Okna so zakrita po iztočnej navadi s preprogami, katere predstavljajo geometrične figure, okrožnate in četverooglate. Po oglih in robih so kipovi zrnajev, kač, groznih čudnih prikaznij in mitologičnih oseb.

Lice palače je sestavljeno iz dveh simetričnih paviljonov, ki sta zvezana mej seboj s širokim hodnikom, skoz katerega se vidi zeleno obraščen dvor, napolnjen s kitajskimi vrči in drugimi posodami od porcelana. Vse to je prijetno za gledanje, a daje večkrat človeku povod, da se iznenadi ali celo začudi zaradi kake reči, ki je še ni videl, ali zaradi posebnega ukusa, ki ga imajo tamošnji prebivalci. Znotraj stoje razne lesene skrinje, postelje z alkovi, vse bizarno izrezano in pobarvano; želvine, oklepajoče in veliki slonovi zobje; glasbena orodja, cimbele in kitare, bivolski rogovi, tkalni stoli itd.

Pribaviti imam, da je ta palača napravljena v domovini samej, ter je postavljena na Invalidskem polji po anamitskih delavcih pod vodstvom gospoda Foulhouxa, ravnatelja javnih stavb v Cochinchini.

Poglejmo si še božji hram Angorski. Ta je točno posnet po enem hramu slavnega mesta starih Khmerov. V novejšem času so namreč odkrili velike razvaline Angorske ter so našli v njih sledi starodavne kambodske civilizacije, o katerej do tačas nikdo ni sanjal. Posebno se odlikujejo arhitektonska dela. Narod, ki je postavljajal pred tisoč leti te stavbe, katerih ostanki se zdaj toliko občudujejo, imenoval se je narod Khmerov. Arheolog Doudart de Lagrée, morski kapiten, podal je prvi opis tega hrama. Za njim podal se je Delaporte, tovariš Doudartov v prvej ekspediciji, nazaj v Cambadžo, nadaljevat studije o khmerskeje umetnosti. Knjižarnica Delagrave v Parizu izdala je opise s primernimi ilustracijami, tako da more vsak, kdor se bliže zanima za te stavbe, najti podrobnih podatkov o vsakem vprašanji.

Hram, ki je postavljen v razstavi, je seveda v pomanjšanem obsegu, kajti sicer bi bilo treba veliko več prostora in stroškov v to svrhu. A glavno je to, da je slog verno posnet, da je arhitektura ista, čeravno stoji samo jeden stolp, namesto de-

vetih še bolj visokih, ali celo namesto 49tih, kakor jih je imel hram v Bajonu. Oblika stolpu je koželjnasta, okolu in okolu pa drug nad drugim so balkoni, galerije in terase, polni umetnih rezbarij in fantastičnih okrašenj. Ustopi se v hram skoz vrata, nad katerimi se vzdiguje velika podvoja kot lepeza (Fächer), bogato okrašena in nazobčana. Do vrat se pride po dolgih stopnicah, po katerih stoje kipi levov, kač in drugih živalij.

Čeravno je napravljeno vse to v malih dimenzijah, vendar je zanimivo in mično, ker vemo, da je posneto točno ter da je značaj ornamentike isti, kot pri starodavnih stavbah v Angori.

Od kolonijalnih mest pa neso predstavljene samo one reči, ki bi se mogle imenovati umetne ali krasne, nego nahajajo se tam tudi kontrasti: nekoliko bornih koč, siromaških vasij, slabih stanovanj, in primitivnega orodja. Ako bi ne čitali toliko o težavnem delu, ki ga vrše francoski pionirji že več časa v teh divjih afriških krajih, kjer se imajo boriti s tolikimi težavami, kjer jih obdaja toliko nevarnost, gotovo bi gledalce te borne kočice tako zelo ne zanimalo. A sedaj, ko cel svet vé, kako so se bojevali Francozi ob Senegal, na Madagaskarji in po drugih afriških krajih, kaj so že storili ob Kongu, sedaj te senegalske, pahuinske, malgaške in druge vasi neso več za nas kakor kaka „španjska vas“.

Zapustivši te vasi, pridemo do vrtov, nasaženih z eksotičnimi rastlinami. V njih so vasi z Jave in Sumatre. Te vasi imenujejo tamošnji prebivalci „kamponi“. Na Javi ni francoskih kolonij, ampak so samo holandske. Bambus in rižova stebila so glavne reči pri teh primitivnih stavbah. Okolu vasi je plot od — slame. Vse je tako pristno, kakor na lici mesta, manjka samo še malajskih bajader (plesalk) in pa nosorogov. Potem bi človek še rajše plačal onih 50 santimov, predno sme prekoračiti ogrado te „lačne vasi“.

Ne daleč preč stoji stolp (Blockhaus) imenovan „Saldé“, kakeršnji je postavil general Faid herbe nekoliko ob reki Senegal. Stolp — Saldé stoji blizu otoka, ki ga obdaja reka Senega ter čuva pred napadi Maurov.

Okolu Saldéja postavljene so kočice tamošnjih prebivalcev: Ulufov, Peklov, Bambarasov itd. Kočice so podobne cilindru, pokrite s šopom slame. Nekaj novega in posebnega so piskri, sklede, in v obče hišno orodje. Spravili so tudi nekaj ljudij iz teh vasij. Ti izdelujejo dosta spretno nekatere reči pred našimi očmi: kovači, tkalci, ribiči, izdelovalci malikov („grigrizov“); še godcev, plesalcev in vajakov neso pozabili povabiti, tako da ničesar ne manjka. Seveda pa ni predstavljeno vse tako zvesto in točno, kakor po onih vaseh; odstranjena je skoro vsa nesnaga in ni smrada. Francoz, gledajoč te predmete, je jako dobro povedal: Nous avons ainsi la couleur, mais, grâce au ciel, nous n'avons pas l'odeur. (Imamo tako živo barvo, pa hvala Bogu nemamo smrada.)

Domače stvari.

— (L. Žvaba spomenik v Dutovljah) obiskalo je preteklo nedeljo mnogo rodoljubov iz Trsta, Tomaja, Koprive, Sežane in drugih krajev, da je bilo vse pokopališče polno. Po cerkvenem blagoslovljenji peli so pevci nagrobnice, po petji pa je g. Mandić iz Trsta v jedernatem govoru slikal delovanje in zasluge prerano umrlega pokojnika, ki je tako iskreno ljubil narod svoj. Po tem govoru so pevci zopet zapeli, pokojnega Žvaba očie pa se je vsemu prisotnemu občinstvu zahvalil na tako živem sočutji. — Spomenik Žvabov je dva metra visoka piramida od kraškega kamna in ima napis: „Lovru Žvabu, slovenskemu pisatelju in prvobornemu, rojenemu v Dutovljah dne 16. avg. 1852, umrlemu v Dutovljah dne 1. sept. 1888. Postavili rodoljubi in častilci.“

— (Presvetli cesar) potrdil je deželnega zbora kranjskega zakonski načrt o varstvu divjačine.

— (Nadvojvoda Ivan) napravil je izpit kot ladijski trgovski kapitan z izvrstnim uspehom in bode v bodoče sam poveljeval na svojem jahtu.

— (Premeščeni) je vodja tukajšnji vojaški bolnici, nadstabni zdravnik dr. V. Tonner, brat znanega staročeškega poslanca, v Przemysl. Ljubeznivega gospoda bodo civilni in vojaški krogi zelo pogrešali.

— (Začetek šolskega leta) kaže razne nedostatke. Na realki nima vođe, pogrešajo pa

tudi jednega suplenta. Na gimnaziji nedostaje dveh učnih sil, isto tako tudi na novi obrtni šoli. V knjižotnicah še ni dobili vseh učnih knjig, nova ljudska šola nema vežnih vrat, skoro na vsaki šoli je kak primanjkljaj, le na nemški ljudski šoli ne.

— (Na učiteljski) prestalo je izpit 40 kandidatij, 56 pa ne. Odstotek odklonjenih je izredno visok.

— (Slovensko gledališče.) Dramatično društvo v Ljubljani razpošilja vsem odličnim narodnim krogom okrožnico, v kateri jim naznanja, da se slovensko gledališče prične z dnem 3. oktobra t. l. Iz te okrožnice zvedamo, da je društvo zelo olahkotilo obiskovanje slovenskega gledališča s tem, da je priredilo takozvano abonovanje za 10 predstav, kar je zelo prikladno in s čimer se je ustreglo mnogostranskim željam. Okrožnica slove: „Vaše blagorodje! Dramatično društvo v Ljubljani skrbelo je za dober repertoar v letošnji gledališki dobi; dobilo je nekaj izvornih iger slovenskih, a iz drugih modernih dramatičnih književnostij presadilo je v vrt slovenske Talije najlepše cvetke. Tako bode naše občinstvo imelo letos priliko občudovati drame jednega največjih pesnikov sedanje dobe, Čeha Vrchlickega in rojaka mu dr. Štolbe. Poleg tega spravilo bode Dramatično društvo letos na oder drame, igre in raznovrstne igrokaze iz drugih slovenskih književnostij; gojilo bode tudi najboljše francoske in nemške dramatične proizvode, in kar se naposled tiče opere in operete, priredilo bode Dramatično društvo mej ostalim tudi slavnoznane Zajčeve skladbe. Dramatično društvo skrbi poleg tega za uzgojo potrebnega igralnega osebja ter se tako nadeja, da bode na ta način moglo uspešno in zmagonosno stopiti v novo zgradbo Ljubljanskega gledališča, nadaljevati v njem svojo kulturno nalogo — kajti gledališče je izobraževališče naroda — ter zauzemati v njem ono častno mesto, katero gre našemu narodu. A da se doseže ta veliki, z gmotnimi žrtvami spojeni smoter, treba je, da Dramatično društvo podpirajo vse zavedne domoljubke in iskreni domoljubi s pridnim in rednim obiskovanjem slovenskih predstav. Dramatično društvo priredi letos 30 predstav. Za prvih 10 predstav, h katerim se prištevajo tudi opere in operete, abonovati se more vsakdo s tem, da plača, in sicer za 1 fotelj 7 gld.; za 1 sedež I. vrste 6 gl.; za 1 sedež II. vrste 5 gl. Vsakdo, kdor se abonuje, dobival bode gledališki list brezplačno. Dramatično društvo se nadeja, da bode Vaše blagorodje, kakor doslej nadalje veliko dušno podpiralo slovensko gledališče, ter Vas vabi najljubše, da se izvolite abonovati za prvih 10 predstav.“

— (Volitve v deželni in mestni zbor Tržaški) bodo se razpisale, kakor čitamo v „Edinosti“ takoj, ko bode končano pregledovanje imenika volilcev in zadeva drugov (consorti). V seji minolega petka je sedanji neopravičeni mestni zbor sklenil biti dosleden svojemu dosedanjemu stališču — zanikati namreč drugom volilno pravico. Odlok ministerstva notranjih zadev, s katerim se mestnemu zboru nalaga, da mora spoznati „konsorte“ za volilce, je mestni zbor vzel na znanje in zadevo poveril mestnemu magistratu v preiskavo in ne, kakor je bilo pričakovati, posebnej komisiji, voljeni iz svoje srede. „Drugovi“ so se mej volilce istinito upisali, sedaj bode pa lahonska gospoda presojala, komu pripada volilno pravo in kdo je je že davno zgubil. Naravno je, da bode magistrat gledal, da čim več drugov zopet zbriše pod to ali ono pretvezo. Saj mu je to lahko: v rokah ima sukno in škarje!

— (Starinske najdbe.) Na Marije Terezije cesti našli so včeraj, ko so bile vodovodne cevi že položene, skoro dva metra pod zemljo še osmi sarkofag, ki je posebno velik in masiven. Pokrov je 33 centimetrov debel. Ker leži ta sarkofag izredno globoko, pričakovati je, da bode v njem kaj več, nego v doslej odkopanih, ki so že vsi bili oplenjeni.

— (Določbe za izplačevanje dobitkov) tombole dne 22. septembra 1889. 1. Terne, kvaterne in kvinterne se izplačajo takoj po vrsti, kakor se kdo oglasi, ako se ne najde nobena nepravilnost pri kontroliranju dotične tablice. 2. Ako se jih za terne, kvaterne in kvinterne oglasi več, kakor je v tem oddelku dobitkov odločenih, žrebajo oni, ki so kak dobitnik zadeli posamezno za dobitke, ki v tem oddelku še niso oddani. Tistim, ki potegnejo najvišje številke, se potem po vrsti izplača dotični dobitki. 3. Jednake določbe veljajo tudi za

tombole, samo s tem razločkom, da se pri objavljenju prve tombole 10 minut čaka. Ako se v tem času nihče več ne oglasi (oglas), izplača se takoj dobitnik v znesku 100 gld. V slučaju pa, da se še kdo oglasi, žreba se posamezno in tistemu, ki potegne najvišjo številko, izplača se dobitnik. Ko bode prva tombola oddana, se bode igralo naprej za drugo tombolo. Tudi pri drugi tomboli, ako se jih več oglasi, se dobitnik po žrebanju izplača tistemu, ki potegne najvišjo številko. 4. Vsaka tablica, na katero kdo kaj zadene in dobitnik prejme, mora se oddati ter potem ne velja več za nadaljno igranje. 5. Na poznejša oglaševanja po izplačanih dobitkih posameznih oddelkov se ozir ne jemlje. 6. Čez vse dvombe in druge neprilichnosti, ki bi se znale prigoditi mej tombolo, razsojuje veljavno le odbor tombole.

— (Mraz.) Od nedelje do danes piha jako mrzla sapa, kakor sicer le v novembru. Temperatura jako nizka, danes zjutraj znala se je na malih mlakah lahna ledna mrena.

— (Tržaški „Sokol“) ima tudi svoje tamburaše, ki bodo pri zabavnem večeru prihodnjo nedeljo prvokrat nastopili.

— (Iz Celja:) Tukajšnji gostilno in pivovarno „Pri kroni“ kupili so bratje Reininghaus iz Graca, da bodo lažje spečavali svoje pivo. Temu koraku nasproti spominjajmo se Slovenci vedno gesla: Svoji k svojim!

— (Mej Rakekom in Ribnico) vozil bode „omnibus“ počenši z 21. dnem t. m. Z Rakeka bode odhajal ob 3. uri zjutraj, iz Ribnice pa ob 1. uri popoldne.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 18. septembra. Car pride dne 26. t. m. v Kiel, isti dan ali najpozneje dne 27. t. m. v Potsdam. Zagotavlja se, da pride povodom carjevega pohoda tudi Bismarck v Berolin, kar je nekda posebnega pomena.

Beligrad 18. septembra. Radikalni „Odjek“ dokazuje, da je umrši Stojanov bolgarsko politiko spravil na tak tir, da mu ni mogel slediti nobeden izmej balkanskih narodov. Sedaj, ko je Stojanova upliva konec, bode Bolgarska opustila svojo napačno politiko.

Beligrad 18. septembra. Vest, da se je za slovesni vsprejem kraljice Natalije sestavil poseben odbor, kateremu pripadajo tudi generali Horvatić, bivši minister Piročanac in Danić, ni osnovana. Tacega odbora sploh ni, ker je kraljica v pismih na svoje Belograjske prijatelje izrekla željo, naj bi se opustil vsakršen vsprejem. Ob jednom je kraljica naznanila, da ne bode v Smederovem, ampak v Belemgradu stopila na srbska tla.

Pariz 18. septembra. Pri banketu, ki ga je društvo civilnih inženjerjev priredilo tukaj bivajočim tujim inženjerjem, napil je Eiffel ruskemu carju in naglašal posebne simpatije do velikega naroda ruskega. Ruski odposlanec Karcov je odzdravil in bil predmet topli ovacij mej dolgotrajnimi živioklici na Rusijo in Francijo.

Napolj 18. septembra. Crispijeva rana se dobro celi, ne da bi se gnojila.

Pariz 19. septembra. Po včerajšnjem ogledu vojakov v Saint Mihielu nagovoril je general Miribel častnike rekoč: Francoska oprta na svojo vojsko, ki je zopet na svoji stopinji, ne boji se ničesar, nikogar več. Freycinet častital je vojakom in konstatoval, da je Francoska s tako vojsko varna in v položaji, da vzbuja spoštovanje.

London 19. septembra. Angleško-italijanska pogodba proti trgovini z robi je podpisana, a se ne tiče Sredozemskega morja.

Razne vesti.

* (Dunajsko vseučilišče) brojilo je v preteklem poletnem tečaju 5448 (4454 rednih in 994 izrednih) slušateljev, torej 200 menj nego lansko leto. Kar se tiče števila visokošolcev, zavzema, kakor že 10 let prej tudi letos medicinična fakulteta prvo mesto, na koji se je šolalo 2550, in sicer 2064 rednih in 486 izrednih slušateljev. Pravoslavna fakulteta imela je pa 2015 (1804 redne in 211 izrednih), modroslovna 642 (361 rednih in 281 izrednih) mej temi 167 farmacevtov in bogoslovna fakulteta 241 (225 rednih in 16 izrednih) slušateljev. Prihodnji zimski tečaj prične se na vseh štirih fakultetah 1. oktobra t. l.

"LJUBLJANSKI ZVON"
 stoji
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrť leta gld. 1.15.

Tuji:

18. septembra.

Pri **Mallé**: Kohnberger, Raimar, Gesler z Dunaja — Vatter s Solnograškega. — Dvin iz Kranja. — Talzer iz Kočevja. — Küchler iz Velikega Varadina. — Jamhard iz Celovca. — Kühlig iz Jožefovega. — Tomić iz Srbije. — Günzel iz Schönlanda.

Pri **Slonu**: Kittel, Pollitzer, Schanzer, Vogel, Beck, z Dunaja. — Freisinger iz Trsta. — Rainer iz Trsta. — Lazari, Schindelar iz Gradca. — Morawetz iz Beljaka. — Prašnikar iz Kamnika. — Roje iz Belovara.

Pri **avstrijskem cesarju**: Prevec iz Ptuja. — Arman iz Breznice. — Knific iz Kranja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Leder z Dunaja. — Blau iz Gradca. — Katscher iz Kopra.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
18. sept.	7. zjutraj	735.8 mm.	3-8° C	sl. svz.	d. jas.	
	2. popol.	734.6 mm.	13-4° C	sl. szh.	d. jas.	0-00 mm.
	9. zvečer	735.7 mm.	4-9° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 7-4°, za 6-4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 19. septembra t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 83-60	gld. 83-55
Srebrna renta	" 84-65	" 84-90
Zlata renta	" 110-65	" 110-70
5% marčna renta	" 99-45	" 99-40
Akcije narodne banke	" 913-—	" 912-—
Kreditne akcije	" 305-—	" 305-50
London	" 119-95	" 119-90
Srebro	" —	" —
Napol.	" 9-50 1/2	" 9-50 1/2
C. kr. cekini	" 5-69	" 5-69
Nemške marke	" 58-62 1/2	" 58-57 1/2

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	174	"
Ogerska zlata renta 4%	"	99	60
Ogerska papirna renta 5%	"	94	60
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	"	—	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	"	120	"
Kreditne srečke	100 gld.	182	25
Rudolfove srečke	"	20	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	136	70
Tramway-društ. velj 170 gld. a v.	"	230	25

Od danes počenshi znižana ustopnina!

Hartkopf-ov VELIKI MUZEJ

na cesarja Josipa trgu.

Velikanska razstava mehaničnih umet-
 nih del, avtomatov, zgodovinskih in
 krajepisnih prizorov s parno silo.
 Velika zbirka anatomske preparatov,
 odprte podobe naravne velikosti, razvoj
 človeka, porodne operacije, bolezenske
 prikazni itd. itd. itd.

Novo! **Magneta.** Novo!

Čudež prestale težne sile.

Senzacijonalno: Uganjka za vsacega.

Velikanski
 romantično-fizikalni eks-
 periment novejšega časa.

Ustopnina v panoptikum 10 kr., v
 anatomski oddelk 10 kr.

Salon za eksperimentalno fiziko: I. prostor 20 kr.,
 II. prostor 10 kr. Za otroke polovica.

Razstava odprta je le do vključitvi nedeljo 22. t. m.

Za mnogobrojni obisk se priporočata

(758)

M. G. Müller,
 tajnik.

W. Hartkopf,
 mehanik.

Kupčijski pomočnik

17 let star, želi v službo stopiti v kako prodajal-
 nico z mešaním blagom v mestu ali na deželi.
 — Več se izve pri nadučitelju M. Arko-tu v Hrenovi-
 cah pri Postojni. (756—2)

Posestvo na prodaj.

Lepo posestvo z gospodarskimi poslopji,
 njivami, travniki in gozdi, tik glavne ceste, blizu
 Šmarja, pripravno za gostilno ali drugo obrt, proda
 se iz proste roke pod ugodnimi pogoji. — Natančneje: zve
 se pri lastnici gospej Ani Mazek v Šmarji. (759—1)

Srbske narodne pesmi

o boju na Kosovem.

Iz zapuščine

Ivana Mohorčiča.

V Ljubljani.

Založil Dragotin Hribar. —
 Tiskala „Narodna Tiskarna“
 1889.

Knjižica bode gotovo vsa-
 komu, ki se zanima za so-
 brate Srbe in njih pesem,
 dobro došla.

Dobiti je v „Narodni Ti-
 skarni“ v Ljubljani za ceno
 30 kr., po pošti 32 kr.

Najboljša

Brnska sukna

razpošilja po tovarniških

cenah

tovarniška zaloga sukna

SIEGEL-IMHOF

v Brnu.

Za elegantno

jesensko ali zimsko

moško obleko

zadosti je 1 odrezek v dol-

gosti 3-10 metra, to je 4 Dun.

vatli. 1 odrezek velja:

gl. 4.80 iz navadne

gl. 7.75 iz fine

gl. 10.50 iz jako fine

gl. 12.40 iz najfinejše

621) pristne (10)

ovčje volne.

Nadalje so v največji izbiri:

s svilto pretkana grebenasta

sukna, blago za ogrtače, pal

merston in boy za zimske

suknje, loden za lovec in

ekonome, peruvienne in toš-

king za salonske obleke, —

sukno za ženske obleke itd.

Za dobro blago in točno

dopošiljatev se jamči.

Uzorec zastoj i franko.

Prostovoljna razprodaja.

Podpisana daje slavnemu občinstvu na znanje, da bode v torek
 dne 24. septembra t. l. na svojem posestvu v Medvo-
 dah in na Svetji iz prostovoljne roke pri očitni dražbi

vsakovrstno

blago in orodje,

kot n. pr.: okolu 600 stotov mrve, blizu 400 do 500
 veder vina, malih in velikih sodov za 3000 veder, razno-
 vrstnih težkih in lahkih vozov, veliko konjske in volovske
 oprave, suhega lesa za mizarska in kolarska dela, verig
 in druge železnine ter sploh različnega gospodarskega orodja itd.

Marija Jamnik,
 p. d. Tosenca.

(753—2)

Radenska

kisla voda po natriju in litiju najbogatejša

preskušeno zdravilno sredstvo proti mehur-
 nim boleznim, kamenu v mehurju, pro-
 tinu, dalje proti boleznim v ze-
 lodci, mokril, dolgotraj-
 nemu kataru dihal,
 zlatej žili in
 zlatenici.

Pokusi doktorjev: Garrod, Biswanger, Can-
 tani, Ure so dokazali, da ima ogljenikih
 litij največjo raztopilno moč pri sečnokislj
 usodnih izločkih, iz česar se sklepa na naj-
 ugodnejše učinke Radenske kisle vode.

Kopališče Ra- densko

Kopanje v slatini in
 v jeklenici upliva po-
 sebnost pri: protinu,
 bolečinah mokril,
 malokrvnosti, žen-
 skih boleznih, sla-
 bosti in t. d.

Stanovanjske po-
 ceni.

Prospekt
 (brezplačno) od rav-
 nateljstva: ko-
 pališče Radence
 blizu Ljutomeru

Radenska kislá voda, ob vzožji Slovenskih goríc, ne za-
 menjati z Radgonsko, to je Radkersburger.

Čeravno Radenska kislá voda stoji več kot jeden dan v odprti posodi, vender se
 peni prav močno, ako se z vinom pomeša, ker ima v sebi spojene ogljikove kisline.
 To svojstvo pa jo odlikuje pred mnogimi drugimi kislimi vodami, katere imajo na-
 vadno le prosto ali manj trdno spojeno ogljikovo kislino, ki se že pogubi in raz-
 kadi, kakor hitro se steklenica odmaši. (264—23)

Zaloga Radenske kisle vode pri F. Plautz-1 in M. Kastner-ji v Ljubljani.

Omnibus za potnike

mej Rakekom in Ribnico

začne 21. t. m. voziti ter se bo odpeljal vsak dan ob 3. uri zjutraj
 z Rakeka in bo došel v Ribnico ob 9. uri zjutraj; potem se bo vračal
 iz Ribnice ob 1. uri popoldne ter bo došel ob 7 1/2. uri na Rakek.

V Novi Vasi se bodo konji prepregli, kjer bodo imeli potniki priliko
 počiti in okrepčati se.

Skrbelo se bode za dobre in dobro zaprte vozove ter se priporoča
 za obilno udeležbo

(755—2)

J. MODIC v Novi Vasi pri Rakeku.

ANTON STACUL

Glavna trgovina:

Šelenburgove ulice
 št. 4.

trgovca

z delikatesami
 v Ljubljani.

Podružnica:

Mestni trg
 št. 10.

Usojam se naznanjati slavnemu občinstvu, da sem otvoril 19. dne
 septembra t. l.

na Mestnem trgu št. 10

podružnico svoje trgovine z delikatesami

v katerej je trgovina z delikatesami in vinska trgovina ter

soba za zajutr.

Oba prostora sta novo in elegantno opravljena, trgovina pa založena
 s svežim jesenskim in zimskim blagom. — Najboljše konzerve,
 čokolade, cacao, velika zaloga najboljših vin v steklenicah, av-
 strijskih, ogerskih, španskih in italijanskih. — Zaloga raznih
 salam: Ljubljanskih, ogerskih, Veroneskih in Milanskih. —
 Vsak dan sveže Dunajsko-novomeške klobasice, možganice,
 Pariške, extra, Krakovske in iz jezika narejene klobase
 (Zungenwurst) itd. — Glavna zaloga v obče kot izvrstno priznanega Ja-
 bljanskega sira (Haberer Käse) in Jabljanskega namiznega suro-
 vega masla iz graščine barona Lichtenberga, potem raznih družih
 sirov, kakor: Emendolski, Gorgonzola, Ajdamski (holandski), Ro-
 quefort, Parmesan, Neufchateler, Grojer in Imperial sir. —
 Sveži ruski kavijar, sardine, rusi, baltički tolsti slauki (Ost-
 seefettharinge) itd. itd. Vse prodaja po najnižjih cenah.

Zaloga Kosler-jevega piva v steklenicah.

K mnogobrojnemu obisku usoja se vabiti

ANTON STACUL

Charcutier.

(761—1)